

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Έφεση κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ.110/2021)

8 Δεκεμβρίου, 2021

[ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ/στες]

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΙΕΛΓΚΟΥΣ,

Εφεσείων/ Αιτητής,

ΚΑΙ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ,
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠ' ΑΔΕΙΑ,

Εφεσίβλητοι/ Καθ' ων η Αίτηση.

Γ. Πολυχρόνης, για τον Εφεσείοντα.

Ε. Παπαγεωργίου (κα), Θ. Χριστοδουλίδου (κα),

*Θ. Χατζηλούκας, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους του
Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.*

**Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δοθεί από τη Σταματίου, Δ.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.: Ο εφεσίων με την παρούσα έφεση αμφισβητεί την ορθότητα της απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου, με την οποία απόρριψε την προσφυγή του για ακύρωση της απόφασης του εφεσίβλητου, ημερομηνίας 16.3.2021, με την οποία απέρριψε το αίτημά του για υπό όρους αποφυλάκιση.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκανε δεκτή την εισήγηση της συνηγόρου του εφεσίβλητου που υποβλήθηκε στο στάδιο των διευκρινήσεων, υπό μορφή προδικαστικής ένστασης, ότι η προσβαλλόμενη πράξη, δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά τρόπο έκτισης ποινής.

Με ένα λόγο έφεσης ο εφεσείων προβάλλει ότι το Διοικητικό Δικαστήριο, εσφαλμένα και αντίθετα με το **Άρθρο 141(4)** του **περί Φυλακών Νόμου του 1996, Ν.62(Ι)/1996**, όπως έχει τροποποιηθεί, και του **Άρθρου 30** του **Συντάγματος** και του αντίστοιχου **Άρθρου 6** της **ΕΣΔΑ** και αντίθετα με τη νομολογία του έκρινε ότι δεν έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει απορριπτικές αποφάσεις του εφεσίβλητου Συμβουλίου.

Η Δημοκρατία, τόσο στο περίγραμμα αγόρευσής της, όσο και ενώπιόν μας, ανέφερε πως δεν υποστηρίζει την έφεση για τους λόγους που εκτενώς αναφέρονται στο περίγραμμά της. Περαιτέρω, ρητά αναίρεσε την ένσταση που διατυπώθηκε από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας που εμφανίστηκε στην προσφυγή.

Με στόχο να αποφασίζεται η υπό όρους αποφυλάκιση κρατουμένων για συνέχιση της έκτισης της ποινής τους εκτός φυλακών από ανεξάρτητο Συμβούλιο, θεσπίστηκε τροποποίηση του **περί Φυλακών Νόμου**. Όπως δε αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του τότε Γενικού Εισαγγελέα «για την εξέταση αιτημάτων και τη λειτουργία του

συστήματος αποφυλάκισης επ' αδεία προβλέπονται διαδικασίες που είναι συμβατές με την **Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων** και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Σύμφωνα με το **Άρθρο 14(1)**¹ του **περί Φυλακών Νόμου του 1996, Ν. 62(Ι)/1966**, το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει για περίοδο τριών ετών Συμβούλιο Αποφυλάκισης Κρατουμένων επ' Αδεία αποτελούμενο από πέντε μέλη για να αποφασίζει με τον τρόπο και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο Νόμο αιτήματα κρατουμένων σύμφωνα με τα **Άρθρα 14Α** και **14Β** του Νόμου. Το **Άρθρο 14Α(2)** του Νόμου² προνοεί ότι το Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει την υπό όρους αποφυλάκιση των κρατουμένων επ' αδεία, για συνέχιση της έκτισης της ποινής τους εκτός φυλακών ή να απορρίπτει τα αιτήματα.

¹ 14(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει για περίοδο τριών ετών Συμβούλιο Αποφυλάκισης Κρατουμένων επ' Αδεία αποτελούμενο από πέντε μέλη όπως καθορίζεται στο εδάφιο (2), με καθήκον και εξουσία να εξετάζει και να αποφασίζει, με τον τρόπο και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, επί αιτημάτων κρατουμένων σύμφωνα με τα άρθρα 14Α και 14Β, για την υπό όρους αποφυλάκισή τους επ' αδεία για συνέχιση της έκτισης της ποινής τους για το εναπομένον μέρος αυτής εκτός των Φυλακών και να ασκεί κάθε άλλη εξουσία που του παρέχεται δυνάμει του παρόντος Νόμου.

² Το Συμβούλιο Αποφυλάκισης εξετάζει, κατά τα διαλαμβανόμενα στον παρόντα Νόμο, τα αιτήματα κρατουμένων που υποβάλλονται σ' αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου και του άρθρου 14Β και δύναται να αποφασίζει την υπό όρους αποφυλάκιση των κρατουμένων επ' αδεία, για συνέχιση της έκτισης της ποινής ή των ποινών τους για το εναπομένον μέρος αυτής ή αυτών εκτός των Φυλακών ή να απορρίπτει τα αιτήματα.

Το επίμαχο **Άρθρο 141(4)** του Νόμου προνοεί τα εξής:

«Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Αποφυλάκισης δυνάμει του παρόντος Νόμου δύναται να προσβληθούν από τον κρατούμενο στο Ανώτατο Δικαστήριο με προσφυγή δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.»

Καθίσταται, λοιπόν, σαφές από την πιο πάνω νομοθετική πρόνοια ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου συνιστούν διοικητικές πράξεις, οι οποίες προσβάλλονται με προσφυγή δυνάμει του **Άρθρου 146** του **Συντάγματος**.

Σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό μονομελή σύνθεση κατά την εξέταση αιτήσεων για προνομιακά εντάλματα τονίστηκε ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου ρητά καθορίζονται να είναι προσβλητές με προσφυγή, δυνάμει του **Άρθρου 146** του **Συντάγματος** (βλ. **Αναφορικά με την Αίτηση του Άθου Χαραλάμπους, Πολ. Αίτ. 28/2014, ημερομηνίας 25.2.2014** και **Αναφορικά με την Αίτηση του Παναγιώτη Αγαπίου, Πολ. Αίτ. Αρ. 100/2017, ημερομηνίας 19.7.2017**).

Περαιτέρω, από την ίδια την αιτιολογική έκθεση είναι προφανές ότι ο σκοπός της καθιέρωσης Συμβουλίου Αποφυλάκισης είναι, όπως εύστοχα ανέφερε και ο Ναθαναήλ Δ. στην υπόθεση **Ανδρέου ν. Δημοκρατίας, μέσω Συμβουλίου Αποφυλάκισης Κρατουμένων Επ' Αδεία, Προσφυγή Υπ' Αρ. 1026/2010, ημερομηνίας 31.5.2011**, «η παροχή μέσα στα πλαίσια της σύγχρονης αντίληψης για πλέον ανθρωπιστική μεταχείριση των καταδικασθέντων φυλακισμένων, της δυνατότητας έκτισης της ποινής σε χώρο άλλο από τη φυλακή».

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, παρά το ότι αναφέρθηκε τόσο στις πρόνοιες της νομοθεσίας, όσο και σε πρωτόδικες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, για κάποιο παράδοξο τρόπο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του Συμβουλίου δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη δυνάμει του **Άρθρου 146 του Συντάγματος**. Και αυτό πέραν του ότι εξέτασε ένα τέτοιο ζήτημα, χωρίς αυτό να εγερθεί στα δικόγραφα ως απαιτείται από τον **Καν. 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962**, ο οποίος επιβάλλει όπως ο κάθε διάδικος με τις έγγραφες

προτάσεις του εκθέτει «... τα νομικά σημεία επί των οποίων στηρίζεται, αιτιολογών ταύτα πλήρως.»

Ενόψει των πιο πάνω, η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Τα έξοδα της έφεσης που έχουν συμφωνηθεί σε €1.500 πλέον ΦΠΑ, επιδικάζονται υπέρ του εφεσίου. Τα πρωτόδικα έξοδα παραμένουν στην πορεία της προσφυγής.

Με βάση τις πρόνοιες του περί της **Ίδρυσης και Λειτουργίας Διοικητικού Δικαστηρίου Νόμου του 2015, Ν.131(Ι)/2015**, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία³, η υπόθεση παραπέμπεται στο Διοικητικό Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση για εξέταση των λόγων ακύρωσης κατά προτεραιότητα.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.

ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.

/ΧΤΘ

³ Χριστοδουλίδης ν. Πανεπιστημίου Κύπρου, Αναθ. Έφεση 95/2012, ημερομηνίας 6.7.2018, *Odessa Hotels Ltd ν. Συμβούλιο Αποχετεύσεων Παραλιμνίου*, Αναθ. Έφεση 202/2012, ημερομηνίας 17.1.2019 και Λεοντίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, Αναθ. Έφεση. 157/2014, ημερομηνίας 25.6.2021.

